

Det er faktisk det modsatte, og de er faktisk meget utilfredse med det. Der er jo også en betydelig forskel på hr. Nødgaards synspunkt og det, som hr. Leif Mikkelsen gav udtryk for, som var, at hvis det var problemet, så måtte man kigge på det, men det får vi måske et svar på?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu tror jeg ikke, hr. Værnersen hørte rigtigt efter. Jeg sagde, at det, der lægges op til, synes jeg personligt er et genialt system, men vi er jo fire partier om den her udligningsreform, og der har da været fremført ønsker om, at vi skulle tage ad notam, hvad KL har fremført. Det er jo klart, at hvis forligskredsen omkring den her lov snakker sammen nu mellem alle de her mange behandlinger, der skal være i Folketinget, så finder vi også ud af det.

Men det kunne jo godt være – det siger jeg sådan helt på egne vegne – at man i KL måske ikke helt hundrede procent har gjort sig klart, hvor genialt lovforslaget er, og det er det, jeg gerne vil prøve at fremhæve også i de forhandlinger, vi skal have med de politiske partier. Vi skal også tale en ekstra gang med KL omkring hørings svaret.

Prøv nu at lægge mærke til, at genialiteten består i, at det er staten, der siger, hvad udskrivningsgrundlaget er, og de kommuner, der har fået for meget, får lov at beholde det, når året er gået, hvorimod de, der vil få ekstra ud af det, får det udbetalt, og de, der har fået for meget udbetalt – nu skal jeg se at få det sagt rigtigt – får lov at beholde det.

Det er om det, jeg har tilladt mig at bruge ordet genialt, og jeg har også tænkt mig at tale med folk i KL omkring det her, for jeg tror, der kan foreligge en misforståelse, og det er den, jeg gerne vil have rettet op på.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Værnersen (S):

Ja, det kan jo altid være nyttigt i forbindelse med misforståelser, men det er jo altså temmelig præcist, hvad man melder derovrefra, og det skulle da være utroligt, om den organisation skulle have taget fejl på det her område. Det tvivler jeg nu meget på. Jeg tror faktisk, de er helt klar over, at den spændetrøje, man sætter kommunerne i med det her forslag, er de ikke interesseret i.

Den forstår jeg at hr. Nødgaard altså synes er genial, men lad os se, hvad det ender i.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Der var faktisk ikke noget spørgsmål, det var nærmere en konstatering, men derfor kan jeg godt sige et par ord alligevel. Jeg fastholder, hvad jeg har sagt, men jeg fastholder også, at det her muligvis bliver ændret, og det vil Dansk Folkeparti selvfølgelig gå ind for, hvis de fire partier omkring udligningsreformen er enige om det.

Men jeg synes da nok, det var værd at tage en ekstra snak med KL omkring det. Vi får se, hvad der sker. Jeg er helt fortrøstningsfuld over for, at vi finder en fornuftig løsning på sagen.

Formanden:

Tak til hr. Poul Nødgaard. Nu behøver en kort bemærkning jo ikke nødvendigvis at munde ud i et spørgsmål. Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

KL 16.55

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu er vi i samme situation, som da vi forhandlede om kommunalreformen, nemlig at Socialdemokratiet, det store parti, er i stand til at møde med nye, friske ordførere, som bruger kræfter på de her forslag, og det er også helt fint, men det nedslider de stakkels borgerlige ordførere, som må køre hele striben igennem. Men sådan er det jo. Og vi undgår heller ikke gentagelser, men dem tager vi gerne.

Til spørgsmålet om budgettering vil jeg gentage, at vi fra konservativ side ser med velvilje på, at man efterfølgende tager en drøftelse omkring det at gå tilbage til det oprindelige system. Baggrunden for det er jo, at der indgår ordet selvbudgettering, og mange tillægger ordet selvbudgettering betydning af at være noget med det kommunale selvstyre.

Jeg vil bare sige, at i de år, jeg har siddet i kommunalbestyrelsen, har man gjort sig gustne overvejelser over, hvad der bedst kan betale sig: at budgettere på det statsgaranterede grundlag eller at selvbudgettere. Så vælger man det sidste, og der er såmænd ikke så meget ideologi i det. Derfor er jeg da enig med hr. Poul Nødgaard i, at den foreslåede ordning i virkeligheden er meget, meget favorabel. Det er også derfor, at når man skal lave en ændring af det forslag, som ligger i lovforslaget, så kan man ikke få den bedste af alle verdener. Man kan ikke både indføre selvbudgettering og så være sikker på at få pengene, heller ikke hvis det går skidt.